

кон исторически изображенія отъ Св. Писаніе. Но още не изображавахъ иконы. Епифанія Саламійскій епископъ, който умръ въ год. 404, като отиваше на старость въ Іерусалимъ, наиѣри въ едно село образъ человѣческій, изобразень на завѣсѣ-тъ въ церввѣ-тъ и раскъса го съ голѣмо негодование, и рече че “обѣше противно на Св. Писаніе да виси образъ человѣческій въ Христовѣ-тъ Церквѣ.” (*)

Въ петый вѣкъ начинхъ да изображавать въ церкви-тъ мученицы-тъ и страданія-та имъ; и въ свършваніе-то на шестый вѣкъ начинхъ да цѣлувать тыя изображенія да ги кадятъ и да ся кланятъ прѣдъ тѣхъ. (**) Въ седмый вѣкъ направихъ иконы отъ воскъ, отъ сребро и злато, и нѣкога ги излѣювахъ отъ мѣдъ. (***) Въ осмый и деветый вѣкъ (отъ 726 до 842) станѣ едно голѣмо прѣніе за иконы-тъ. Четыри Костантинополскы събори въ годинѣ 731, 754, 815, 829 изхвърлихъ иконы-тъ. Единъ отъ тыя събори (754) ся състояше отъ 348 владыцы. Но въ годинѣ 842, партія-та която искаше иконы подъ покровителство-то на царицѣ

*) “*Detestatus in ecclesia Christi, contra auctoritatem Scripturarum hominis pendere imaginem*” Neander II page 292.

**) Neander II page 294 и Mosheim II page 44.

***) Milman's Latin Christianity Book IV chap. 8. (American Ed. Vol. II page 349) and Book XIV chap. 9 (Amer. Ed. Vol. VIII pages 453, 454).